

СТАНОВИЩЕ

от доц. д-р Ясен Захариев Захариев, преподавател в департамент „Философия и Социология” на НБУ, в професионално направление 2.3. Философия

относно

научните трудове за участие в конкурс за заемане на академична длъжност „професор” по професионално направление 2.3. „Философия (съвременни философски учения)“, обявен в ДВ бр. 41/23.05.2017 г. с единствен кандидат доц. д-р. Димитър Милчев Вацов;

Доц. д-р Димитър Вацов е завършил философия в СУ ”Климент Охридски” през 1995 г. Оттогава академичната му кариера се развива с придобиването на научно-образователна степен „доктор” през 2003 г., и длъжността „доцент по философия” през 2007 г. Професионалното развитие на доц. Вацов е трайно свързано с работата му в НБУ, където той преподава от 2004 г. Доц. Вацов е заемал различни длъжности в НБУ и е бил ръководител на департамент „Философия и социология”.

I. Изследователска дейност и резултати.

Вацов е философ с трайни изследователски интереси в две основни области, които имат множество допирни точки. Първата от тях, която намирам за централна в изследванията му, се отнася до проблемите на философията на всекидневния език. Този интерес е внимателно и тематично фокусиран в последната му монография от 2016 г. *Това е истина!*, София, НБУ. Заслужават да бъдат отбелязани в тази връзка и три, близки по време статии: *Как значат метафорите?* (сп. Социологически проблеми, специален брой 2012), *Декларацията „Аз знам“* (сп. Социологически проблеми, 3-4/2013) и *Как нещо изобщо значи нещо (Епитаф за г-жа Малапроп)* от 2013 г. (В: *Чужденецът и всекидневието*, съст. Деянов, Д и др.). В центъра на неговите изследвания е природата на речевите актове и техният потенциал да генерират и променят смисъл. Вацов стъпва върху теорията на Джон Остин, като я надгражда в оригинална философия на всекидневния език.

Без съмнение основното понятие, което стои в центъра на неговите изследвания е понятието за перформатив. Независимо дали анализира структурата на метафората, грешките на езика или истината, Вацов разгръща своите анализи върху действителните аспекти на перформатива, разбиран като конститутивен акт, чрез който светът не се

описва, а се изгражда. Монографията *Това е истина!* е показателна за дълбочината, до която може да достигне един такъв анализ. В нея, освен оригинална теория за истината, Вацов скицира и една по-обща теория на речта.

Вторият център в изследванията на Вацов е в областта на политическата филолософия. Основната тема, към която гравитира интелектуалния му интерес, е темата за властта. Видима е връзката на тази тема с ранните изследвания на Вацов върху Ницше, особено от монографията *Онтология на утвърждаването. Ницше като задача* от 2003 г. Хоризонтът на изследванията на Вацов в тази посока е разширен и доразвит, като във фокуса на неговите търсения попадат критическата теория, толерантността и признаването, гражданското образование, политическата пропаганда и много други.

Цялостната изследователска дейност на Вацов не би била така впечатляваща, ако споменатите вече две области на изследователски интерес не се обединяваха и преплитаха. Оригиналноста на Вацов се дължи в най-голяма степен на това, че той не само предлага оригинална философия на всекидневния език, но също така демонстрира нейната жизнеспособност, като я използва, за да анализира редица социални и политически проблеми.

Към вече казаното, следва да се добавят високите резултати от проектната дейност на Вацов. Дългогодишната му работа в Центъра за академични изследвания е показателна, както и ръководството и участието в множество научни проекти, твърде многобройни, за да бъдат изброявани всичките. Особено впечатление прави все още незавършилия, но вече успешен проект „Anti-Liberal Discourses and Propaganda Messages in Bulgarian Media“, който Вацов ръководи. Публичният отзвук от проекта сам по себе си би могъл да бъде повод за анализи и публикации.

II. Учебна и преподавателска дейност.

Учебната и преподавателска дейност на Димитър Вацов покрива високите изисквания на НБУ. Към момента доц. Вацов изпълнява необходимия норматив за аудиторна и извънаудиторна заетост. Видно е също така и участието му в електронната платформа за обучение Moodle. Това е необходим стандарт в НБУ, който Вацов без съмнение покрива. В него се включват още разработването на множество курсове и участия в създаването на магистърски и бакалавърски програми в университета. Има обаче нещо повече, което следва да бъде подчертано. От 2016 г. доц. Вацов е създател и ръководител на докторантското училище в НБУ. Това е принос за университета като

цяло, тъй като в училището се дава възможност на докторантите от различни области и изследователски полета да споделят изследванията си, да ги развиват интердисциплинарно и да публикуват резултатите от работата си.

III. Административна и обществена дейност

Димитър Вацов е бил директор на общообразователните курсове за знания в Нов български университет от 2012 г. до 2014 г. и ръководител на департамент „Философия и социология” от 2006 г. до 2010 г. От 2016 г. до момента е ръководител на вече споменатото докторантско училище на НБУ. Паралелно с това той е главен редактор на сп. *Критика и хуманизъм* от 1999 г. до днес и председател на УС на Фондация за хуманитарни и социални изследвания, София от 2002 г. насам. Неразделна част от обществената дейност на Вацов е присъствието му в публичното пространство в редица интервюта и статии.

Като имам предвид изложеното до момента, а именно: дългогодишните и задълбочени изследвания на доц. Вацов в областта на философията на всекидневния език и политическата философия; забележителната му проектна и обществена дейност, безспорните му приноси за НБУ и академичната общност, **смятам кандидатурата му за заемане на академичната длъжност „професор” за повече от убедителна, поради което напълно я подкрепям.**

30.09.2017

Изготвил:

/Доц. д-р Ясен Захариев/